

FĂRĂ DISTRAGERI

Aprecieri pentru această carte

O experiență revelatoare și o provocare incontestabilă

Parcurgând paginile cărților lui Bob Goff, mă las captivat de o gamă amplă de emoții. Urmărind cu interes prezentările sale la cărțile scrise și la alte conferințe, nu doar citesc, ci și mi-l imaginez în situațiile pe care le descrie. Provocările pe care le lansează, precum renunțarea la telefon și implicarea conștientă în activități, transformarea poveștilor vieții în realitate și urmarea lui Isus, nu doar studierea Lui, rezonează clar și puternic în interiorul meu. Deși am primit mult mai multe învățăminte din această carte, îți recomand cu sinceritate să îi oferi șansa să te influențeze. Dacă simți că te afli într-un impas și ți-ai pierdut concentrarea asupra vieții, această carte merită cu adevărat atenția ta. Nu vei regreta.

Credința nu înseamnă nimic fără acțiune

Goff este un povestitor extraordinar, iar el își împletește credința cu experiențe reale de viață ca un adevărat maestru. Am citit această carte ca

pe o carte de meditații, alături de lectura zilnică a Bibliei. Vei desprinde din lectura ei înțelegeri despre trăirea pe deplin și influențarea altora într-un mod care pune Cuvântul lui Dumnezeu în practică. Recomand *Fără distrageri* tuturor celor care cred că adevărata credință în Dumnezeu trebuie să ducă la roade bune pentru Împărăție.

Momente „aha” și narațiuni motivatoare

Bob Goff reușește să îmbine cu pricepere momentele *aha* cu cele amuzante într-un mod pur și simplu adorabil. Fiecare dintre cărțile sale este o nouă sursă de bucurie. Cu narațiuni captivante care te provoacă la zâmbete sincere și provocări serioase, te trezești catapultat în cea mai bună versiune a vieții tale. Nu ezita să îi oferi acestei cărți o șansă!

Risipește ceața și trăiește o viață liberă

Bob Goff este un autor favorit al meu! *Fără distrageri* este cu adevărat captivantă! În cartea aceasta, autorul explică faptul că societatea noastră este adesea captivată de lucruri precum tehnologia, rețelele sociale, știrile și îngrijorările cotidiene și oferă îndrumări valoroase despre cum putem trăi o viață mai liberă și mai împlinită, recunoscând acele distrageri și eliberându-ne de influența lor. Este o lectură excelentă!

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

GOFF, BOB

Fără distrageri / Bob Goff. – Oradea : Scriptum, 2024

ISBN 978-606-031-196-6

159.9

FĂRĂ DISTRAGERI

Definește-ți obiectivul. Redescoperă-ți bucuria

BOB GOFF

Editura Scriptum®
Oradea

De același autor,
la Editura Scriptum au mai apărut:

Dragostea acționează
Fără distrageri
Toți, întotdeauna
Visuri îndrăznețe

Originally published in U.S.A. under the title

Undistracted

by Bob Goff

Copyright © 2022 by Bob Goff

Published by arrangement with Thomas Nelson,
a division of HarperCollins Christian Publishing, Inc.

Ediția în limba română, publicată cu permisiune, sub titlul

Fără distrageri

de Bob Goff

© 2024 Editura Scriptum®

str. Simion Bărnuțiu nr. 2, 410204 Oradea – Bihor

Tel./Fax/Robot: 0259-457.428

E-mail: scriptum@scriptum.ro

Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.

Prima ediție în limba română.

Cu excepția situațiilor când se specifică altfel, toate citatele biblice folosite sunt traducerea D. Cornilescu.

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.*

ISBN 978-606-031-196-6

Tiparul executat în U.E.

Această carte este dedicată Scumpei mele Maria Goff și familiei noastre aflate în creștere. Mulțumesc, Lindsey, Jon, Richard, Ashley, Adam și Kaitlyn, voi sunteți profesorii mei și eu sunt cel mai mare fan al vostru. Cea mai mare parte din cele scrise vreodată într-o carte am învățat-o privind-vă cum vă trăiți frumoasele voastre vieți.

G. K. Chesterton i-a spus odată prietenului său: „Îmi cer scuze pentru scrisoarea lungă, n-am avut timp să scriu una scurtă.” Această carte este lungă scrisoare pe care m-ați ajutat să mi-o scriu mie însumi despre genul de viață netulburată pe care mă străduiesc să o trăiesc. Exemplul vieților voastre îmi arată cărarea pe care s-o apuc.

De asemenea, dedic aceste cuvinte prietenului meu Bill Lokey, care mi-a arătat o dragoste ieșită din comun în timp ce eram prins într-o bătălie curajoasă împotriva cancerului. Îți mulțumesc că m-ai învățat să nu mă tem sau să mă las distras de ce se va întâmpla după ce viața aceasta se va sfârși ... și pentru promisiunea că pătrunderea în cer va fi lină precum coborârea din barcă la doc. Bine ai venit la țarm, Bill!

Și în cele din urmă, tuturor celor care au uitat cât de importantă e munca la care au fost chemați lăsându-se distrași de ce părea urgent, chiar dacă nu a fost. Speranța mea este ca în aceste pagini să găsești drumul înapoi spre viața măreață și netulburată pe care Isus te-a invitat să o trăiești. Fii neobosit în efortul tău de a descoperi acel loc; fă tot ce e nevoie să faci pentru a ajunge acolo. Odată ce ai ajuns, nu lăsa ca nimic, cu excepția cerului, să te facă să te abați din drum.

CUPRINS

Muțumiri	●	9
1. Distrugerea diversiunii	●	13
2. Gaura cheii de la poarta eternității	●	23
3. Liber să mă întorc acasă	●	33
4. Fericirea căutării	●	43
5. Câte degete am ridicat?	●	53
6. Acces deplin	●	63
7. Isus în cameră	●	71
8. Nu mă urmări, te rog!	●	81
9. Zâna Măseluță și micșorarea avionului	●	91

10. Numără-te printre stele	●	103
11. „Oprește focul!”	●	115
12. Butonul greșit	●	123
13. Nasul lui Pinocchio	●	131
14. Aventurile unei respingeri în serie	●	139
15. Nu mai urmări calul	●	149
16. Alungați de ape mici	●	159
17. „O, Doamne!”	●	169
18. Cinci minute de acum	●	179
19. Finalizează-ți munca!	●	189
Epilog	●	199
Despre autor	●	205

MULȚUMIRI

Este întotdeauna o plăcere să-mi exprim recunoștința. Este ca și cum aș lansa ultimul foc de artificii pe cerul nopții într-o celebrare finală, asemenea momentului în care se închide o carte captivantă. Scumpa mea Maria Goff, am reușit. Am finalizat împreună încă o carte. Niciunul dintre cuvintele scrise nu ar avea aceeași semnificație fără implicarea ta.

Nu e nevoie de un sat întreg pentru a scrie o carte, ci de o familie minunată și de câțiva prieteni dedicați. Mulțumesc lui Lindsey, Jon, Richard, Ashley, Adam, Kaitlyn și mulțimii de prieteni pentru susținerea pe care mi-ați oferit-o pe parcursul întregii mele vieți, și pentru poveștile pe care le-am putut împărtăși. Rămâneți profesorii

FĂRĂ DISTRAGERI

mei și luminile mele de reper. Fără entuziasmul vostru contagios și dragostea extraordinară pe care ați împărtășit-o, viața mea ar fi fost, cu siguranță, mult mai confuză.

De asemenea, îi mulțumesc tatălui meu, care a făcut posibilă viața mea și a transformat visurile mele în realitate. Este o onoare să fiu vecinul tău.

Sunt recunoscător pentru echipa curajoasă de la Dragostea Acționează și pentru susținătorii săi din întreaga lume, precum și pentru elevii și personalul din țări precum Afganistan, Somalia, Uganda, Nepal, India, Uzbekistan, Republica Democrată Congo, Republica Dominicană și Haiti. Curajul vostru în conducere va schimba totul.

Vă mulțumesc tuturor pentru răspândirea atâtor iubiri în lume.

Pentru Stephane, Brenda și frumoasa ta familie, Bubba și Cindy, Kevin și Gwen, Tom, Stacey și familia noastră, precum și Michele Velcheck și echipa sa, și pentru toți cei care s-au întâlnit cu mine în fiecare vineri dimineața de-a lungul anilor. Mulțumiri speciale lui Rick Parker pentru că mi-a ținut inima activă și, de asemenea, șefului de la Ala Wai Harbor pentru că a făcut ca visurile mele să devină realitate.

Sunt îndatorat lui Jody Luke pentru sprijinul constant și necesar, precum și pentru încurajările din ultimii zeci de ani, și echipei Love Does, inclusiv lui Annie și Drew. Mulțumesc și echipei Bob Ink, care a ținut barca la suprafață și m-a salvat atunci când eram pe cale să o abandonez. Vă mulțumesc, Becky Goodnight, Jordan Craig, Stephanie Wesson, Becca Phillips, Savannah Potafiy, Patrick Dodd, Scott Schimmel, John Richmond și Tyler Wolford pentru munca voastră neobosită. Cei cu care interacționezi părăsesc adesea spațiul simțindu-se iubiți, iar asta se datorează priceperii tale în a face asta.

Mulțumiri călduroase prietenilor și partenerilor mei Kim Stewart, Taylor Hughes, Megan Tibbits și Jay Desai. A fost o adevărată plăcere să călătoresc în autobuze, în spatele vostru, purtând toate cărțile și echipamentul vostru, eliberând speranță și bucurie în lume cu darurile voastre.

Un proiect de această magnitudine necesită o echipă de editare impecabilă pentru a aduce o carte la final. Mulțumesc echipei întregi

MULȚUMIRI

de la Thomas Nelson care a muncit pentru ca aceste cuvinte să ajungă la tipar, chiar și atunci când eu eram teribil de întârziat. Un mare mulțumesc lui Tim Paulson, Stephanie Tresner, Kristen Golden, Jennifer Smith, Janene MacIvor, Claire Drake, Daniel Marrs, Rachel Tockstein și echipei de la Process Creative și lui Richard Goff pentru designul copertii.

Dedic această carte special lui Bryan Norman, care a fost copilul meu la fiecare carte și încă o dată a făcut ca toate cuvintele să sune potrivit. Dacă toate cărțile ar avea un pastor, aș alege congregația ta. Ești un om uriaș, incredibil de talentat și generos cu timpul și contribuția ta. Îl iubești pe Dumnezeu și ai fost forța din spatele fiecărei cărți pe care am scris-o. Ampretele tale sunt prezente pe fiecare pagină a acestei cărți, iar prietenia ta m-a ajutat să înțeleg mai bine propria credință.

Sunt recunoscător pentru perspectiva uriașă pe care mi-a oferit-o echipa de la Centrul de Retreat „The Oaks” și din programul de echitație. Vă mulțumesc, Miles și Venessa Adcox, Jamie Kern Lima și Paulo Lima pentru visarea la existența acestui loc. Adam și Kaitlyn Goff, Scumpa mea Maria, Justin, Stefanie și Ellie Boyce, Annie Bishop, Maggie Garrett, Jeremy Ward, Avery Wringlever, Darcy Murillo, Ben Love și echipei noastre culinare conduse de Jessica Slama. Aceleași mulțumiri lui Darrell Norman și Mago Santiago, Holly Anderson, Heidi Pullen, celor doi prieteni Efrim și Reuben și tuturor celor care au creat atmosfera și au îngrijit de paturi.

Fără contribuția unică a fiecăruia dintre voi în viața mea, această carte nu ar fi fost posibilă.

CAPITOLUL 1

DISTRUGEREA DIVERSIUNII

Trăirea cu scop e asemenea calului ce poartă ochelari.

În urmă cu câțiva ani am călătorit cu niște prieteni în Kurdistan, un loc din apropierea graniței cu Iranul. Am fondat o școală în zonă și construim un spital și o casă pentru refugiați. Într-o dimineață, ne-am trezit devreme și am urcat muntele ce desparte Irakul de Iran. Era o zonă stâncoasă și greu de parcurs. Mi-am adus aminte că, în urmă cu zece ani, trei americani au fost luați ostatici de grănicerii irakieni pentru trecerea frontierei în Iran, în timp ce făceau drumeții pe acest munte. Am înțeles cât de ușor poți să traversezi o graniță, fără să-ți dai seama. O linie pe o hartă nu seamănă întotdeauna cu marcajele din teren.

Pe măsură ce înaintam cu prietenul meu, am văzut un marcaj care semnaliza terenul minat ce separa cele două țări. *Aceasta trebuie să fie*

FĂRĂ DISTRAGERI

granița, m-am gândit. Nu înțelegeam literele scrise pe indicator, dar imaginea cu craniul, oasele încrucișate și simbolul unei explozii mi s-au părut suficient de explicite. M-am hotărât să arunc câteva pietre în câmpul minat să văd ce se întâmplă. Știu, știu, probabil nu a fost o idee prea bună, dar a fost singura idee pe care am avut-o atunci. După zece sau cincisprezece minute m-am uitat din nou după indicatorul cu teren minat și am remarcat că nu mai era. Nu eram în perimetrul aruncării cu pietre *pe* terenul minat; cel mai probabil eram *în* terenul minat.

Să recunoaștem că, din când în când, cu toții ne aflăm în locuri periculoase unde credem că suntem în siguranță. Diversiunea este cea care ne conduce în aceste câmpuri minate. Indiferent cine ești, la un moment dat te vei trezi că ai traversat perimetrul de siguranță și că te afli în mijlocul a ceea ce credeai că reprezintă proximitatea sau marginea.

Este important să recunoaștem metodele prin care suntem distrași. Când mintea noastră ne pune în alertă, trebuie să fim cu băgare de seamă la întortocheata natură a activităților noastre. Că nu de puține ori, în loc să luăm decizii în acord cu cine spune Dumnezeu că suntem, ajungem să ne purtăm așa cum alții ar vrea să fim. Poate prin faptul că te compari cu alții ajungi să te îndepărtezi de cine ești tu de fapt. Poate intervin presiunea financiară sau nesiguranța, sau eșecurile din trecut care îți influențează constant deciziile actuale. Trebuie să fim conștienți de aceste lucruri în viețile noastre înainte de a ne avânta cu tot curajul înainte.

Iată ce îți sugerez: într-un jurnal, scrie cum îți petreci timpul pe parcursul unei zile între marile proiecte sau angajamente din viața ta. Nu scrie doar „Mi-am făcut planul pe astăzi” sau „Mi-am petrecut ziua pregătindu-mă pentru excursia din weekend”. Scrie toate lucrurile care te-au distras de la a scrie sau pregăti acea zi. Fii sincer și specific: „Am mers la poștă. Am fugărit câinele vecinilor din curtea mea. Mi-am comparat eșecurile cu succesele altcuiva. Am mâncat un biscuit Pop-Tart.” De fapt, recunoaște că ai mâncat trei. Distragerile de acest gen alcătuiesc câmpul minat în care te afli acum, nu doar în perimetrul lui, așa cum credeai. O mie de astfel de distrageri neobservate stau în calea fericirii tale și te împiedică să trăiești concentrat pe scopul care va produce viața după care tânjești.

Nu te învinovăți de toate acele momente când atenția ți-a fost distrasă. Toți ajungem la un moment dat să fim distrași. E în natura noastră. Putem devia de la obiectivele și scopurile mărețe propuse din cauza unor situații temporare. Ajungem să ne depărtăm unii de alții și chiar de Dumnezeu și de adevărurile profunde în care credeam. Regretabil, potențialul nostru de a aduce bine în lume este adesea umbrat de numeroasele ispite care ne deviază atenția și ne îndepărtează de doc atât de tare, încât nu ne mai putem întoarce la țarm. Până ne dăm seama de cele întâmplare, suntem deja prea departe pentru a ne mai putea întoarce la mal. Ne lăsăm prizonieri în trecut, ne preocupăm excesiv de prezent sau ne frământăm inutil pentru viitor. În acest fel, ne pierdem legătura cu viața noastră prezentă, transformându-ne în indivizi tot mai puțin asemănători cu oamenii pe care Dumnezeu ar dori să devenim.

În colaborare cu un grup de prieteni, am deschis un centru de refugiu numit „The Oaks” [Stejarii] în sudul Californiei. Cu ocazia acestui proiect, am inițiat și filmat secvențe cu un grup de indivizi creativi și amuzanți. Ei mi-au propus ideea captivantă de a încheia montajul cu o secvență în care să fiu filmat cu o dronă deasupra unui turn de apă, înalt de aproape douăzeci de metri, ținând în mână o grămadă de baloane colorate. Cu toate că inițial ideea mi s-a părut îndrăzneată și puțin riscantă, am acceptat provocarea și am început pregătirile necesare. Drumul către vârful turnului trecea printr-un teren împădurit, cu arbuști înalți până la brâu, iar pentru această aventură, am transportat douăsprezece baloane umplute cu heliu în mașină și le-am scos pe geam pentru a ajunge acolo.

Când am ajuns la baza turnului de apă, privirea mi s-a oprit asupra treptelor nesfârșite care se înălțau către vârf. Nu păreau a fi deloc ușor de urcat. Vântul bătea puternic și, în timp ce îmi îndreptam privirea în sus, am fost cu totul absorbit de numărătoarea treptelor, de planificarea fiecărei mișcări și de gândul cum să ajung în siguranță în vârf, însoțit de grămada de baloane. În caz că ar fi fost să cad, mă gândeam că aş putea ateriza măcar pe baloane, nu-i așa? Am rămas câteva minute în tăcere la baza turnului, privind în sus și căutând să planific fiecare detaliu necesar pentru a urca până la vârf. Fără un motiv anume, brusc mi-am coborât privirea, iar acolo, la picioarele mele, era încolăcit un șarpe cu clopoței. *Hopa!*

Dacă m-ar fi mușcat, cu siguranță ar fi adăugat un plus de dramatism poveștii. Mă gândeam în sinea mea dacă sunt suficient de agil pentru a-mi ridica glezna până la nivelul feței pentru a extrage veninul. Trebuie să recunosc, ar fi fost o mișcare destul de avansată de care nu prea eram capabil la momentul acela. Încet m-am dat înapoi, ușurat că nu am fost nevoit să-mi contorsionez corpul pentru a-mi salva pielea. Acest incident m-a pus pe gânduri. De multe ori, suntem atât de ocupați să privim în sus și înainte, încercând să anticipăm următoarele noastre mișcări în viață - sau să aruncăm o privire înapoi la toate locurile prin care am trecut - încât uităm să ne uităm în jos și să ne dăm seama de locul în care ne aflăm cu adevărat.

Într-un fel, putem spune că toți am fost „mușcați” la un moment dat de ceva la fel de otrăvitor precum veninul unui șarpe cu clopoței: e vorba de numeroasele ispite care ne înconjoară. Ne petrecem o parte semnificativă a vieții noastre luptându-ne pentru a ne menține concentrarea, simțindu-ne nesiguri în privința interacțiunilor cu familia și prietenii noștri. Suntem preocupați de nivelul nostru de popularitate și de convingerile noastre. Avem îndoieli cu privire la alegerile legate de educația și cariera noastră. Chiar și cuplurile căsătorite se întreabă adesea cu privire la alegerile pe care le-au făcut: *Am ales persoana potrivită? Sunt eu persoana potrivită? Cine s-a schimbat? Eu? Tu? Amândoi? Și ce facem acum?*

Nu este deloc surprinzător că suntem bulversați. Pornim în această călătorie numită viață cu multă fragilitate, suntem niște bebeluși așezați în brațele părinților care, în majoritatea cazurilor, sunt complet nepricepuți, nu dispun de un manual de instrucțiuni și, de obicei, au mari îndoieli cu privire la modul în care ar trebui să ne crească. Majoritatea dintre noi pornim în viață cu resurse financiare limitate sau cu sufletele rănite, iar unii dintre noi rămân în această stare. Sunt, de bună seamă, și dintre aceia care reușesc să înflorească financiar, dar nu de puține ori dezvoltă o perspectivă distorsionată asupra bogăției lor și nu găsesc vindecarea în căutarea sensului și a împlinirii lor. Și, pentru a complica lucrurile, ne străduim să urmăm un Dumnezeu pe care nu Îl putem vedea, pentru o viață pe care nu o putem măsura cu rigurozitate, cu scopul de a ajunge într-un cer pe care nu îl putem înțelege cu adevărat, datorită harului pe care

DISTRUGEREA DIVERSIUNII

considerăm că nu îl merităm. Și ne mai mirăm că ne aflăm într-un stadiu de confuzie?

Ne găsim în situația în care toți încercăm să construim avionul în timp ce îl pilotăm navigând în necunoscut și încercând să înțelegem pe parcurs. Acest lucru înseamnă că există mai multe ieșiri decât intrări, mai multe momente de confuzie decât de certitudine și mai multă ambiguitate decât claritate. Cu un singur cuvânt, viața abundă în factori care ne pot *distrage* complet, inexplicabil și profund.

În aceste momente de neclaritate, întunericul pare să se strecoare în viața noastră. Nu pretind că ar trebui să vedem răul în fiecare colț, dar încep să înțeleg că acesta operează cu o subtilitate înșelătoare. Nu cred că diavolul intenționează să ne distrugă printr-un atac frontal evident. Nu, pare că strategia sa constă în a ne devia de la folosirea darurilor noastre și de la ceea ce trebuie să facem cu adevărat. Întunericul rareori alege să ne rănească printr-un atac devastator direct, atunci când poate să ne aducă aceeași suferință prin mii de mici tăieturi ca și cum ar fi hârtie. Sincer, parcă diavolul reușește să ne țină departe de lupta noastră și să ne prindă în capcana distragerii mai bine decât ne-am putea imagina.

Cred că ți s-a întâmplat și ție să treci și peste acele benzi de pe marginea autostrăzii, care produc sunetul *gub-gub-gub-gub-gub* în cazul în care părăsești linia de mers? Sunt așa-numitele „benzi rezonatoare” sau „benzi de avertizare sonoră pentru încetinire”. Ei bine, mi-am propus să concep această carte ca fiind echivalentul unei astfel de benzi de avertizare în călătoria ta personală. Ascultă-mă bine: te afli pe drumul vieții. Vei ajunge în numeroase locuri. Nu contează dacă ai deja experiență în condusul unei mașini NASCAR sau încă aștepti să obții permisul de conducere; este perfect normal să derapezi din când în când. Nu vorbesc despre acele derapaje spectaculoase pe care le vezi în filme sau pe TikTok – acele momente periculoase care te pot arunca într-un șanț. Îmi propun totuși să îți dau câteva idei despre cum să-ți recâștigi controlul și să revii pe traiectoria corectă, să-ți „reconfigurezi” atenția și să-ți reevaluezi scopurile pe termen lung. Asta te va ajuta să trăiești o viață mai puțin afectată de distrageri și mai plină de bucurie. Nu ai nevoie de permisiune din partea nimănui de a rămâne pe drumul tău și nici de aprobare pentru

FĂRĂ DISTRAGERI

a-ți trăi viața. Nu trebuie decât să decizi pur și simplu acum că vei alege să mergi pe calea cea bună, semnificativă, frumoasă, de multe ori plină de provocări, pe care Dumnezeu ți-a dăruit-o deja.

Fiecare dintre noi cunoaștem pe cineva care se încapățânează să nu oprească pentru a cere indicații. Obișnuiam să mă număr printre ei, și cred că înțeleg acum de ce. Adesea, majoritatea dintre noi nu suntem prea deschiși la a primi instrucțiuni sau sfaturi, nici măcar atunci când acestea ar putea să ne fie de ajutor. Adevărul este că nu avem nevoie de mai multe informații, ci de mai multe exemple concrete de cum să acționăm. Dacă te înconjură de câteva persoane care știu cum să facă față distragerilor și cum să-și concentreze energia în atingerea obiectivelor pe termen lung, vei observa că și tu vei fi influențat într-un mod pozitiv de comportamentul lor.

Imaginează-ți ce s-ar întâmpla dacă ai reuși să-ți îndrepti atenția asupra a ceea ce are cu adevărat importanță, în loc să fii distras de toate celelalte lucruri. Ai fi o sursă impresionantă de inspirație în ce privește iubirea, scopul și bucuria pentru multe persoane. Acestea sunt ingredientele care compun viețile simple și care dau naștere legendelor.

Haide să fim sinceri. Există întotdeauna o a doua opțiune disponibilă pentru toată lumea. Dacă nu suntem conștienți de alternative, ajungem să ne mulțumim cu mai puțin decât suntem cu adevărat capabili să obținem. Eu nu pot să-ți spun cum să gândești sau ce să faci, dar sper că ceea ce vei citi în cartea mea te va ajuta să-ți reamintești cine ești cu adevărat: o persoană care are permisiunea de a trăi o viață plină de semnificație, scop, bucurie și împlinire, chiar dacă aceasta poate părea irațională, inimaginabilă și total absurdă.

Înainte de a porni în această călătorie, ia-ți puțin timp pentru a răspunde la câteva întrebări: Ești dispus să faci tot ce este necesar pentru a descoperi minunile care înconjură deja viața ta? Ești hotărât să identifici lucrurile care îți distrag atenția de la lucrurile cu adevărat valoroase? Și, în final: Ești pregătit să te angajezi în munca dificilă și altruistă de a împărtăși cu cei din jur frumusețea pe care ai descoperit-o, în loc să o păstrezi doar pentru tine?

Pentru aceasta este nevoie să îți pui „ochelarii de cal”, așa cum au caii de curse la Derby-ul din Kentucky sau căinii care poartă un

DISTRUGEREA DIVERSIUNII

guler protector după vizita la veterinar. Trebuie să ne ferim privirea pentru lucrurile lipsite de importanță, să renunțăm la vechile obiceiuri care nu ne ajută să ne atingem marile noastre scopuri, să învățăm să distingem între ce este temporar și trecător și să ne concentrăm asupra lucrurilor care au o valoare veșnică: credința noastră, familia noastră și obiectivele noastre. Atunci când ne concentrăm asupra acestor aspecte, vom descoperi bucuria în mod natural.

Dacă ai avut ocazia să citești oricare dintre cărțile mele, cu siguranță ai remarcat că punctul meu de ancorare a fost întotdeauna Scumpa mea Maria, de la prima clipă în care am pus ochii pe ea. A fost și rămâne o sursă nesfârșită de fascinație pentru mine. Prezența ei în preajma mea are puterea de a mă ține concentrat și neperturbat. Printre ciudățeniile mele este și obiceiul pe care-l am în fiecare dimineață de a-i cânta Scumpei mele Maria. Nu îți voi dezvălui repertoriul, dar îți pot spune că nu am un talent *extraordinar* la cântat. Practic, sunt un dezastru. Imaginează-ți sunetul unei unghii pe tablă, dar mult mai rău, ca un scrâșnet produs de mai multe mâini, cu o notă joasă și baritonală. Este ca și cum aș cânta o melodie disonantă de la Disney, interpretată în stilul unui câine care latră la lună.

Atunci când îi cânt Scumpei mele Maria, în fiecare dimineață, de obicei, reacția ei constă într-un murmur semisomnolent și își trage plapuma peste cap. I-am spus că aceasta este parte din pachetul complet pe care l-a primit atunci când mi-a dat acceptul. Ea a mai întrebat de câteva ori dacă poate să renunțe la anumite părți ale pachetului, cum ar fi serenadele. I-am adus la cunoștință că nu este posibil. Dar eu știu că, în adâncul inimii ei, le apreciază într-un fel. Continui să cânt aceste melodii dezastruoase pentru că ele îmi amintesc cine sunt și pe cine iubesc. Fiecare cântec reprezintă, în fiecare zi, o reafirmare a centrului vieții mele – familia noastră, care este mai importantă decât orice altceva, cu excepția credinței. Aceste cântece improvizate îi spun Scumpei mele Maria, îmi spun mie și lumii ce ne înconjură ce planuri am pentru ziua aceea, și mă străduiesc să le pun în practică cât mai bine.

FĂRĂ DISTRAGERI

Speranța mea este că această carte te va ajuta să-ți găsești propria melodie sau să cânti cu mai multă pasiune dacă știi cum să cânti. Îmi doresc ca spusele mele să aducă în viața ta versuri pline de dragoste, scop, speranță, intenție și, cel mai important, prezența lui Isus. Poate că a venit momentul să fredonezi câteva versuri în fiecare dimineață despre frumusețea vieții pe care o ai, despre scurta ta perioadă de timp în care să trăiești și despre oamenii pe care i-ai putea influența dacă îți dai drumul creativității și iubirii, în loc să le ții legate de trecut.

Această carte nu este o colecție de fabule, ci mai degrabă un compendiu de pilde. De ce am ales acest format? Pentru că Isus Însuși a folosit pilde pentru a-Și transmite învățăturile. Biblia ne relatează că El nu vorbea niciodată fără să le ofere oamenilor pilde pentru a-Și ilustra mesajul. Pildele nu ne transmit doar adevărul, ci ne și îndrumă către o viață autentică. Minciunile, pe de altă parte, ne distrag cu iluzii și ne îndepărtează de adevăr.

De asemenea, această carte nu este nicio culegere de informații dezorganizate. Până acum, nu am întâlnit vreo situație în care o avalanșă de date neconectate să aibă puterea de a schimba în mod real viața cuiva. Și totuși, în zilele noastre, suntem înconjurați de o imensă masă de informații. Suntem înecați în ele. Deși cunoștințele umane se dublează în medie la fiecare treisprezece luni, această explozie de informații nu ne oferă mereu claritatea necesară asupra vieților noastre. Din contră, adesea, informațiile devin un fel de cortină de fum persistentă între noi și claritatea de care avem cu adevărat nevoie. Ai observat că și atunci când informațiile par solide, oamenii tot găsesc anumite chichițe controversate sau modalități de a se lăsa distrași de la subiect? Din perspectivă culturală, cred că mulți dintre noi simțim că suntem mai tensionați și mai puțin concentrați decât niciodată.

Ești dispus să accepți acest flux de informații ca pe o posibilă distragere? Nu sugerez că ar trebui să ne retragem în ignoranță; departe de mine gândul acesta. Informațiile pot fi de ajutor, dar nu întotdeauna sunt *motivante*. Nu avem nevoie de o avalanșă de cunoștințe pentru a descoperi scopul, bunătatea și generozitatea; avem nevoie de o credință solidă, de prieteni adevărați și de amintiri constante. Prin intermediul acestor pilde, intenționez să te ajut să-ți